

DE CURAÇAOSCHE COURANT

Deel XLVII.

ZATURDAG den Saten JANUARY 1859.

No. 1.

Geen succes zonder studie. Earl Stanhope's toespraak by zyne aanvaarding der waardigheid van Lord Rector der Universiteit te Aberdeen, bevelen wy onzen lezers eenige overweging aan. Wy deelen de in haar geheel mede, met uitzondering alleen van de aanspraken.

Wat is het eigenlyke doel der opvoeding die ik geniet? die vraag zal wel een ieder tot zich zelf rigten, die het voorragt bezit van eene goede opvoeding te ontvangen. Gelooft niet dat het alleen is om kennis te verkrijgen. Kennis, voorzeker, ze is nuttig, ja onmisbaar, maar wy moeten niet vergeten dat in vele gevallen het verkrijgen van kennis het middel, niet het doel is. Het doel moet meer zyn om het hoofd, sterk, dat om het yf te maken, om het te vormen tot een werktuig van magt, waarmede men in de jaren kan werken, en niet tot een verbarak van ijzer, even als een val, waarin men water gieten kan. Het is niet alleen nodig dat men zich meester make van de kunst om feiten te verzamelen, maar wel van de kunst om die toe te passen. Hoort, hoe krachtig geene mindere autoriteit dan Milton's spreker spreekt. Hy zegt: "De taal is een het werktuig, waardoor de zaken, nuttig om gekend te worden, tot ons gebragt worden. En om de dat geleerde zich al kunnen bevoenen alle de talen te verstaan van het torenbouw af, maar zonder te weten te kennen, welke door die talen worden gesproken, is een zaak van geringe waarde, min waardig zyn als de eenvoudige boer of handelaar, die alleen zyne moedertal kent. Let wyl, van wien deze woorden afkomstig zyn, niet van een man, die genoege om bekend was met de oude en nieuwe talen, en die of dus belang by hebben kon om die kennis te minachten, maar van iemand wiens kennis, byv. van het Italiaansch, overbekend is, die het Latyn verstand als zyne moedertal en die de Latynsche secretaris was van Cromwell. Aan de uitspraak van zulk een man, wat het doel van taalstudie betreft, mag wel veel gewigt en groote waarde toegekend worden.

Wanneer men my dan mogt vragen, op welke wijze het meeste voordeel te trekken valt van de aangeleerde kennis der woorden, voor de studie der talen, en van de aangeleerde feiten voor de studie der geschiedenis en der wetenschap, ik zou antwoorden: door begaaftheid en door combinatie. Twee feiten, elk afzonderlyk genomen, mogen van weinig waarde zyn: verbied ze, en eene ontdekking van groot aanhang kan het gevolg wezen. Zoelang de feiten niet toegepast worden, zoelang men hunne onderlinge betrekking niet is aanmerking neemt, ja men het voordeel dat ik noemde, niet verwacht. Ik zou u myne meening soo gaarne mededeelen, en ik kan dat doen door eene verhalen uit een populair werk van de jonge eeuw. Miss Edgeworth heeft in eene van die uitmuntende vertellingen, waardoor zy aan haar naam in ons land is leverd, voor al zulk een gezag gegeven heeft, eene jonge dame, Missabella Harcourt, geschilderd, die zich door eene verkeerde opvoeding, voornamelyk op het van buiten leeren van datums, en yfcr grootte roem daarin bestond, om van tyd tot tyd hare kennis in bewondering te brengen, ja zich door haar te zien bewyzen over zulk een vast geheugen. Zoo vertelt zy by zekere gelegenheden, toen zy naar hare grootvaders weer vertoofde, dat zy eenmaal in de nacht, om te weten te komen, of de minister-abbey in 1494, en dat het eerste witte papier in Engeland gemaakt was in 1485. Dit is waerlyk opmerkelyk, zei veele zeer begaafde dames, die er by tegenwoordig was, dat de literatuur zulke langzame vorderingen in Engeland gemaakt heeft, dat er honderd jaren verlopen tusschen de oprigting van de eerste drukpers en het maken van wit papier. Daar heb ik vroeger nooit aan

gedacht", antwoordde de papagaai, "maar ik leer ook alleen de datums van buiten, om ze in gezelschap van pasten kunnen brengen." Is dit voorbeeld niet juist, dan er een uit menig onafhendig geleerder wett zou te putten zyn, om het onderscheid aan te toonen, dat er bestaat tusschen de bloote feiten en het gebruik, dat men er van kan maken, of met andere woorden, tusschen de vermogens van het geheugen en van het verstand? De kennis van woorden en feiten is onmisbaar als een grondslag, maar ze mogen niet in het hoofd sluimeren, integendeel, ze moeten toegepast en gecombineerd worden, het verstand moet ze bezelen. Alleen op deze wyze kan men het eerste onderrigt van woorden en feiten dienstbaar maken aan de verheldering en tyding van het verstand.

Een bepaald vak van studie kan dit nog beter ophelderen, de wiskunde, of liever nog meer wat men de metrië noemt. Dit heb welvorige stellingen spruit het voort, enkele axiomas, steden alles waarop het gebouwd is, en teeh, door het eene bewys op het andere toe te passen, en door teeh altyd op den eersten grondslag te bouwen, vindt men ten slotte alle eigenschappen der figuren en lichamen, niet alleen zoo als ze in waarheid zyn, maar zoo als de rede ze kan ontdekken en bewyzen. In de eerste plaats, dat men de weinige definities en axiomas, ten slotte tot zulke verwonderlyke proeven komt

die vinden de eerste principes van het eerste boek van Euclides of in de Sate propositie van het derde boek. Krachtiger bewys van het nut om niet enkel woorden en feiten van puiten te leeren, maar om die onderling te verbinden, en te zien welke gevolgen er uit voortkomen, zal wel niemand behoeven. Met betrekking tot de wiskunde en de vordering daardoor gemaakt in het onderrigt van de volgorde der ideeën, zou ik het nauwelyks eene overdryving noemen, wanneer Locke het bevestigen dier wetenschap zelfs onder de harde, ja byna onmogelyke voorwaarde aanbragt, dat de leerling aan het einde zynes studien alle aangeleerde feiten zou hebben vergeten, omdat de verkregen gewoonte van gezel nadenken en onderzoeken de besteedde moeite ruimschoots waard is.

De geschiedenis der Chinezen kan ook bewyzen hoe noodig regelmaat en combinatie zyn. De Chinezen waren verscheidene bejanselen van kennis reeds magtig in tyden toen onze voorouders nog als onkundige en zwervende heidenen ronddoelden. Reeds zeer vroeg hadden zy de drukkunst, het gieten van letters, het buskruid gevonden en de eerste stappen tot meer andere gewigtige takken en takken van wetenschap gedaan, maar omdat zy zich nooit losleiden op het verbinden der feiten onderling en niet zoeken te ontdekken, waar die heenteiden, zoo bleven alle dese vorderingen onvruchtbare takken van uespiegeling, want ze werden niet tot de praktijk toegebragt. En zoo zyn de Chinezen, ten spy van hunne vroeg ontwikkelde kennis, te zwak om weer stand te bieden aan een hoofdvolk Europeënen, die voort op hunne kusten zetten.

Maar nog eene andere waarheid prent men zich diep in hoofd en hart. Vele menschen, vooral de jongeren van dagen, meenen dikwyl dat succes in het leven, dat aanzien, zyn de bestemming op in eene ander vak, dooreen enkel opsing verkregen had worden, dat genie de plaats verzoeken kan: de studie. De leerzame van zyn leven daeren tegen heeft my geleerd, dat juist omgekend studie de verwarde de succes. Waarheid toch ligt in de woorden van der Latynschen poëty: "het leven heeft aan de sterfelingen niet zonder grooten arbeid gegeven." Hoe meer men over dit gezegde nadenkt, hoe sneller uitroederingen men op dezen rogel vinden zal, en hoe nauwkeur-

ger men deze betracht, hoe minder ze worden in geest. In byna alle vakken zal men ontdekken, dat het alleen studie, volhardende arbeid, die den man, geneegen om dien arbeid te ondernemen, in staat stellen dat schitterende succes te verkrygen, 't welk menigeen, om zig jongere vooral, enkel het gevolg acht van eene eenvoudige handeling van een naad vooraf berekenend genie. Wat veelal de inspiratie der dichters genoemd wordt, is meestal niets anders dan eene naastige toewysing van de regelen der poësie. Hoe geslacht zou ik dit verder en breeder ontwikkelde. Niemand zal ontkennen, dat studie eenmaal is voor groote wysgeeren en mannen van wetenschap, dat studie alles in alles was voor Sir Isaac Newton, toen hy de wetten der beweging van het heelal ontdekte; niemand zal ontkennen dat studie alles in alles was voor Adam Smith, toen hy die nieuwe wetenschap, de Staatshouckunde, niet alleen grondvestte, maar zelfs tot eene groote volmaktheid bragt. Maar zelfs by dichters en by romanschryvers zou men ontdekken, dat hun genie lang geen voorbereiden den arbeid missen kan, en niet onafhankelyk is van studie. By den eersten opslag zou men merken dat een man als Rousseau alleen aan zyn genie die uitstortingen van welsprekendheid te danken had, die zyne schriften zoo zeer kenmerken en dat die vooral geheel niet de vruchten waren van studie en zorgvuldige verking; en toch, in zyne Confessions, kan hy zich zelva die gemakkellykheid en vrees van zyn genie te laten versagen, deel verklaart hy dat zyn werk hem altyd de grootste moeite en arbeid kostte, dat zyn franschrift altyd gevinkt en bemorst was, dat hy al weer en al weer overschreef en dat hy enkele zinsneden nachten achtereen nu zoo en dan weer anders schikte en verschikte, eer hy ze tot die volkomenheid bragt welke hy wenschte te bereiken. Nog een ander voorbeeld staat daar van iemand, die algemeen een man van genie geacht wordt, die geene zorg aan zyn werk behield te besteden, en die toehou waarheid verre van onafhankelyk was van studie: 't is Lord Byron. In het pas verschenen werk over hem van zyn vriend Trelawney, vinden wy eene beschrijving van de moeite en de zorg, die de groote dichter aan zyne composities besteedde. Zoo verbaast Trelawney hoe Lord Byron, op zyn reis met hem naar Griekenland, datge de kosten van talloze zeezende, eenige week-beelden uittevoer, de wyze, waerop zulke georganiseerd werd, en eene de houding der staathouding panyen van Rome, die Trelawney eenigzins in de gleejende bewoordingen webragegen wenschte te zien, die sob eigen zyn aan Byron's Muzen. Hy haalde hem over die in poësie weer te geben. Byron sette zich daer toe, en Trelawney liet hem een abkchren ongestoord werken op niet ink, maar de dichtregelen verschenen niet op de eenzaam van den bard. Tusschen Lord Byron de proefniet op en bleef op zyn papier nog langer dan een uur staan, tot dat hy schandelyk, te denken zynde, altes wenschaarde met hy geschreeven had en de stukker overboord wierp met den uitroep: "Verson te extemporeeren is onzinnig. Poësie is eene bepaalde gaaf, die niet komt, wanneer men die reept. Men zou even ligt kunnen smiten en den wind. Ik moet de pruim keuween eer ik schryven kan." En hy vroeg er by, dat hy eenige van zyne stukken, jaren lang had overzocht, eer hy zelfs een poging gewaagd had op een op het papier te brengen. Er moge hi eene overdriving in dese beweging zyn, tusschen niemand meer dan een wysgeer, dat Lord Byron geene studie van zyn dichteryke gaven verpde. Waartoe dese voerbeeld? Omdat men gewoonlyk niet studie verwacht van mannen van wetenschap, van staatsmannen, van wysgeeren, maar geenszins van hen die men by handlaten zomen neemt van het abgebarren, want om voor de meeste spreken, en de meeste voor-

beelden van Byron zoowel als van Rousseau bewyzen dat deze bewering, in dien beperkten zin althans, onjuist is. Een meesterchap over styl, zoo als beide in poësie en proza bezaten, is alleen verkrygbaar door gezette studie, de eenige maar dan ook de zekere voorwaarde van succes.

Studie is de hoeksteen van alle pogingen, die men in de opleiding van jongelieden, voor welk vak ook, aanwendt. Men meene niet, dat studie overbodig is voor eenig doel, dat men bereiken wil, en vooral niet, zoo als men dikwerf beweert, voor de kunst om voor de vuist te spreken. De speeches die in het Parlement worden gehouden, en het vaak onmiddelyk met kracht en gloed daarop gegeven antwoord, ze zyn de vruchten van groote studie en van langzame ontwikkeling, waardoor alleen die snelheid van antwoord te verkrygen is. De meest bevoegde regter over dit onderwerp, de groote Quintilianus, getuigt by niet, dat de gaaf of de kunst, om voor de vuist te spreken, by lang na niet enkel een nitvloeisel is van het genie, wanneer hy in zyn beroemd werk zegt: "Zonder deze bewustheid van veel moeite aan het schryven te hebben besteed, zal juist die begaafdheid om voor de vuist te spreken, alleen eene ydelye kunst van praten verlossen, op woorden ingeven, die als op de lippen geboren worden." Hoe gelukkig die uitdrukking "worden ingeven, die als op de lippen geboren worden." Roepen die niet in onze herinnering dat ydel geklap 't welk men zoo dikwyls in vergaderingen hoort en dat immers zoo ganschelyk verschilt van de bedaarde en welgewikte woorden van wysheid, die de Hoofden der verschillende partyen in de Huizen van het Parlement doen hooren? Bewyzen die woorden van Quintilianus niet ten duidelykste dat in studie het groote verschil ligt tusschen dien blooten vloed van woorden en die ware magt om argumenten voor te dragen en om dadelijk verantwoord en welsprekend te antwoorden? Een klein verhaaltje heldere dit nog nader op. Men verhaalt van een groot schilder in Italië, dat hy een stout maar misschien niet geheel afgewerkt schildery in drie dagen vervaardigd had, en toen hoofted ducaten als pryse vorderde. Wrvellig klaagde de kooper over den pryse, dien hy buitensporig achtte voor het werk van drie dagen. "Hoe" antwoordde hem de vertoornde kunstenaar, "vergeet gy dan dat ik dertig jaren lang heb moeten werken om zulk een schildersstuk in drie dagen te leeren maken!" Men misleide zich zelden dan niet, door te denken, dat een dadelijk antwoord van dezen of genen grooten leidet der openbare meening eenvoudig eene uitbarsting is van het talent, om onvoorbereid te spreken; maar men houde zich overtuigd, dat studie, volhardende studie alleen, de magt en de bekwaamheid gegeven hebben tot die uitbarstingen, hoezeer ze ook enkel eene opwelling van het oogenblik schynen, en dat ze uit eene diepers bron ontsproten dan dat oogenblik kan openen.

Hooren wy de hoogste autositeit verklaren hoe die gewichtige gave van vlug spreken het gemaklyk en het best te verkrygen is, soo zullen wy bevinden dat die magt om voor de vuist te spreken, niet alleen wat het nuttigste sngnat, beperkt is tot hen die in het openbare leven zich bewegen, maar dat ze ook in het byzonder leven dikwyls een groot nut wezen kan. De raad van een man, die de hoogste reputatie aangaande dit onderwerp bezit, zal roetzeker een eender welkome wezen. Niemand was meer meester van de magt, om in zyn spreken het juiste woord op de juiste plaats te gebruiken, en niemand bragt die gaaf tot groter ruikemahed, zooals iedere party volmondig erkenne zal, dat Pitt. Gewraagd zyde door welke middelen, door welke studie, by die verwonderlyke vlgheid van spreken, de gewoetheid om dadelijk zonder na te denken of te twifelen het juiste woord te vinden, verkringen had, antwoordde hy, dat hy die voornamelyk toeschreef aan eene gewoonte, die zyn vader, de groote Lord Chatham, hem aanbevolen had. Lord Chatham liet hem het een of ander boek opinemen in eene vreemde taal, maar diem by goed verstaad, in het Latyn, Grieksch of Fransch byv. en hem daaruit eene zinsnede in het Engelsch voorlezen; maar gehoud hem op te houden, zoodra hy niet zeker was, dat hy het juiste woord in het Engelsch gebruikte, totdat hy dat woord gevonden had, en liet hem dan weer voortgaan. Dit verskande, dat hy dat middel yeerig aangewand heeft. In den begijne moest hy dikwyls ophouden eer hy het juiste woord kon vinden; maar langzamerhand soelde hy de moeijelykheden wegstallen, totdat weldra datgene wat voor hem eerst een moeijelyke arbeid was, eene gemaklyke ja gewone zaak voor hem werd. Niet een leed sal natuurlyk deagde uitkomsten van dit middel verkrygen als Pitt, maar menig Jevend voorbeeld is daar om te bewyzen, dat het uitmun-

tend werkt om de moeijelykheden, van het voor de vuist spreken te overwinnen; en niet alleen wordt het spreken in het publiek daardoor gemaklyker gemaakt, maar ook het schryven voor de pers. En bezigt men daarvoor werken van uitmuntende schryvers, dan verkrygt men daarenboven het voordeel, om zyne kennis te verryken en te verhelderen.

Maar is studie de voorwaarde van succes in het bedrijvig leven, ook tot het verkrygen van letterkundige en andere bekwaamheden leidt studie. Welk een ateen en troest zyn letterkunde en studie niet in tegenspoed! Of zegt Quintilliane niet in die waarlyk eendoenlyke en schoone woorden, waarda hy het ontzuldig verlies van zyn genaken zoon betreurt: "Maar wy leven nog, en wy moeten ons leven op de zons of andere wyse zoeken te besteden; wy moeten de geleerde mannen gelooven, die de letteren voor den eenigen troest in tegenspoed gehouden hebben." Hy noemt ze "den eenigen troest in tegenspoed." Menige zinsnede in de geschriften van die dagen, getuige menige regel van Juvenalis, den tydgenoot van Quintilliane, zoo als zyn "de zwarte kikvorachen in den stygischen draaikolk", toonen, hoezeer het oude heidensche bygeloof al in amsaaching vervallen was, toen de stralen van een zuiverder geloof nog niet doorgebroken waren. Toen Quintilliane leefde, was de wereld, of liever de maatschappy, waarin hy verkeerde, nog onbekend met, en nog niet doortrokken van het Christendom. Maar al mogen ook wy door het Evangelie en andere troest in tegenspoed kunnen de zyn, daarom mogen wy toch het genot niet miskeunen dat de studie der letteren ons in degen van droefheid, of ziekte schenkt. Het maar eens op een werkman, die door ziekte verhinderd wordt zyn dagwerk te verrigten. Hoe groot is alsdan het verschil tusschen den eenen mensch en den anderen! De onbeschaafde werkman zal zich afwenden, en zeggen, dat hy geen geleerde is, wanneer men hem een boek ter lezing geeft, en hy zal over dag byna bewusteloos in het vuur zitten, te turen, of zich over het weer daarbuiten verwonderen, totdat zyne krachten terugkeeren; maar de verstandige werkman, dien gy een aangenaam boek leent, hy zal er een bron van troest in vinden en het zal hem den tyd verdryven, totdat zyne gezondheid en krachten weer hersteld zyn. De hoegere opleiding genoten hebben, hoe dikwyls hooren wy hen met verheffing spreken over het onwaardigbaar genot, dat de studie hun verheffing heeft, wanneer de staat hauner gezondheid hen daartoe in staat stelde of ligtere literatuur, wanneer wezenlyk werk voor hunne krachten te zwaar was. Washington Irving juicht daarover, wanneer hy zyn bezoek by Sir Walter Scott beschryft. "In tyden van gedruktheid, wanneer alles rondom my een donker aanzien had, juichte ik iedere aankondiging van eene nieuwe vrucht zyners pen toe, als een waarachtig nieuw genooen dat my wachte, en ik heb dikwyls even verlangend daarnaar uitgescrijpen, als de reiziger in de woestyn naar eene groene plek in het verschiet, waar hy zeker is, troest en verfrisching te vinden. Wanneer ik nagehooveel by daardoor, heet bygedragen tot de beste uren van myn leven, en hoe zyne geschriften my nog op zulke tyden onafhanke-lyk maken van de kabbels der wereld, dank my, wat myn genoegeen betreft, dat ikgenyk myn gesterote, dat myn lot in zyn dages gesteld heeft, om alsoo verheugd en verkrykt te worden door zyn genot."

De aard van iedere studie hangt af van het vak dat men kiest. Eerst moeten wy ons natuurlijk datgene eigen maken, waaryn de kennis van ons vak en onze toekomst afhangt. Maar blijft er vrye tyd over, dan moet men dien gebruiken voor goederen liefhebberystudie, als onze eigen smaak ons zal voor-antwyzen. Die kenne van een bepaald vak van liefhebberystudie is de eindig aangemaer en nuttiger dan dat lesse van 172 en groen van alles wat maar voorkomt, zoodat men genotig met zyne gedachten van het ene onderwerp op het andere springen moet.

Wie dat laatste doet, hy zal spoedig zich zelfen vinden "In verandering mees lot." ("Verloren is de aankomende doolhoof.") Gy zult onszuldig door gangen en zoep nat hebben, als gy eenmaal een bepaald onderwerp van studie, maar een leedzucht-natuurlyk ondergeschikt een de studie voor een leders betrop-bleet, zoodat alles wat daarover uitkomt, eene verandering is van uwe kennis, en gy zult niet weet hoer van de kennis van dat onderwerp gevpreed is, en hoe veel er daarvan voort de vermeerdering uwer kennis nog overblyft. Dat s vortende lesse, als ik 't zoo noemen mag, dat lesse over al lezels onderwerpen, maakt dat men ten slotte in geen enkel onderwerp meer belang stelt.

Beperkt men zyne studie echter tot een enkel vak, dan zal men meer genoege en meer nut in zulk eene stelselmatige leetour vinden, dan men op eenige andere wyse verkrygen kan.

En wanneer wy rondom ons zien en de menigte van onderwerpen nagaan, waarop onze aandacht gevestigd kan worden, dan zal men de keuze waarlyk overgroot mogen noemen. Hoe uitgebreid toch is het gebied van menschelyke kennis! Nauwelyks is er eene enkele wetenschap, zelfs onder die welke beoefening eeuwen telt, zooals byv. de klassieke letteren, die in de laatste vijftig jaren niet eene nieuwen en belangryke uitbreiding verkrygen hebben. Maar niet alleen dit, ook nieuwe wetenschappen zyn ontdekt. Wie dacht of hoorde voor zeventig of tachtig jaren ooit den naam zelfs van geologie? Of wie hoorde van mannen als een Cuvier, die door hun studie de gedaanten van lang uitgestorven diersoorten hebben teruggeroepen, of die ons den toestand der sarde hebben verklaard, zoo als die dertiende jaren geleden is geweest? Wie heeft ooit gedacht, dat de kunst welke verbasend gyke bronnen van genoege water ons zou hebben geopend, als byv. de nu aanrens ieder zelfs zoo gemeenzame kunst van photographie? Wie dacht er ooit aan, dat spoorwegen, die ons in zoo snelle gemeenschap stellen met de meest verwyderde plaatsen dat ze eene studie zouden opleveren voor eene zeer betamelijke nieuwsgierigheid, of dat de oogenbliklyke magt van overbrenging, die wy in den electromagnetischen telegraaf bezitten, het getreengoed zou worden van het geheele volk, dat onze zoo dicht bewoonde kusten bedekt? Heil die uitbreiding van menschelyke kennis in deze dagen! Maar toch, daarom nooit met vresel op de dagen van het verleden neergesien. Die eeuw telde mannen die, hoe verkeerd vele hunner beschouwingen ook mogten zyn, toch dien vyer en die geestkracht bezaten, en dat wantrouwen op hun eigen oordeel, die hen eener eeuwgedurende achting waardig maken. Wat hebben die mannen niet bygedragen tot de kennis en tot de groetheid van ons land! Hoe hebben zy voor hunne overtuiging geleden, ballingschap, gevangenis, ja den dood, zelfs, liever dan er titel of jota van op te geven! Daarom—eerbied voor onze voorouers, voor hun krachten en edelen geest, en niet vergetend dat wy te dien dagen van komende vryheid, van vryheid zoewel in denken als in handelen, en van die voorregten een nuttig gebruik gemaakt ter beverdering van het algemeene welzijn! — Economist.

KOLONIALE SECRETARY,
Aanzoek voor Manumissie.
EERSTE AFKONDIGING.
1859.
No. 1. Jan. 5. van de slavine Regina Eleonora, oud 51 jaren, dochter van Maria Maria, en haren zoon William, oud 29 jaren, toebehoorende aan Francisca Paula Montez, en een zoon van 12 jaren, van den slaaf Antoin, oud 40 jaren, zoon van Maria Georgette, toebehoorende aan Jacob van Soeman, en een zoon van 12 jaren, van de slavine Catarina, oud 66 jaren, dochter van Martha, toebehoorende aan Jacob van Soeman, zoon van de Koloniale Secretaris, J. H. BEAUJON.

KOLONIALE SECRETARY,
Curacao den 7 January 1859.
WILHELMUS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de setting van het brood voor de volgende week, eindigende den 15 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 182 oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid, zullende het voorgaande fransch brood van den voormelden pryse een onse mindere mogen wegen; op zonne als by de Publicatie van den 16 Maart 1854 is vastgesteld.
De Koloniale Secretaris,
J. H. BEAUJON.

ADMINISTRATIE des FINANCIEN.
Gouvernements Wissels.
Op woensdag den 11 dezer, zullen, door het Gouvernement dezer Kolonie verkocht worden Wissels op het Ministerie van Kolonien, ten bedrage van Dertig Duizend Gulden, betaalkbaar drie maanden nazigt, met bepaling dat het aanbod van adios in decimalen met gebonden ten to bereykenen zal worden aangenomen.
Die daarin gading hebben, gelieven zich

het Administratie van Financien met besloten bijzeten van inschrijving te vervolgen op bovengezegden datum, uiterlijk tot en met het vallen van het middagschot.

De belanghebbenden worden geïnformeerd dat ordonnantie ten laste van de koloniale kas in voldoening der bedragen van de wissels worden aangenomen en werden verzocht om by de opening der bijzeten tegenwoordig te zyn of wel zich te doen vertegenwoordigen.

Curacao den 7 January 1859.

De Administrateur van Financien, GORSTRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschrijving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz. eene ho...

Curacao den 7 January 1859.

De Administrateur van Financien, GORSTRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschrijving.

WEGENS den verkoop, by aanschaflyke...

Curacao den 7 January 1859.

De Administrateur van Financien, GORSTRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschrijving.

WEGENS den verkoop, by aanschaflyke...

Curacao den 7 January 1859.

De Administrateur van Financien, GORSTRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschrijving.

WEGENS den verkoop, by aanschaflyke...

Curacao den 7 January 1859.

De Administrateur van Financien, GORSTRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschrijving.

WEGENS den verkoop, by aanschaflyke...

Curacao den 7 January 1859.

De Administrateur van Financien, GORSTRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschrijving.

WEGENS den verkoop, by aanschaflyke...

Publieke Verkoop.

M. & H. C. HENRIQUEZ zullen op...

Curacao den 6 January 1859.

HOOP in halve pakken à 3 centen per lb., GELE MAIS in zakken van 2 schepels...

Curacao den 7 January 1859.

DE ondergeteekenden verzoeken hierby...

Curacao den 7 January 1859.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt by deze...

Curacao den 6 January 1859.

E. W. PALM.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

- 1 ned. goet Meermin, Muller, St. Thomas... 2 ned. goet Esperanza, Mensanto, Zee... 3 ned. goet Niffa Pacifica, Torbed, Bonaire... 4 ned. goet Aruba, Loydosa, Aruba... 5 ned. goet Fortune, Pinedo, Bonaire... 6 ned. goet Aguil, Reaal, Aruba... 7 ned. goet Siltania, Gomes... 8 ned. goet Helon, Long, Demerard... 9 ned. goet Adan, Serrano, La Guayra...

31 ned. goet...

3 ned. goet...

4 ned. goet...

5 ned. goet...

6 ned. goet...

7 ned. goet...

8 ned. goet...

9 ned. goet...

10 ned. goet...

11 ned. goet...

12 ned. goet...

13 ned. goet...

14 ned. goet...

bleven; dank zy ook de door het Bestuur der kolonie genomen maatregelen. De ziekte heerschte er aanyankelijk algemeen, doch was zeer goedaardig, zoodat men haar als windpokken behandelde; eerst langten tyd daarna, toen er eenige slagtoffers vielen, leerde men hare aard kennen. In de laatste maand van het jaar hadden er nog enkele gevallen van plaats.

Ten gevolge van den slechten mais ongetaan de overkust en de geheele mislukking van den oogst op dit eiland, werd de mais, het voornaamste voedingsmiddel der bevolking, het geheele jaar door tegen hooge pryzen verkocht; ook voor de andere voedingsmiddelen en voornamelyk het drinkwater, dat, niet tegenstaande de weinige regens op dit eiland zeer goedkoop is, moest men zeer duur betalen.

Op verscheidene plantages bestond er sollagen gebrek aan drinkwater voor mensch en vee; de bewoners van het steds district werden van water voorzien uit de regenbakken en van de plantages in den omtrek van het Schottegat gelegen. De plantages in de nabijheid der stad, die gewoon zyn, de stadbewoners door ossenkarren en ezels van drinkwater te voorzien, moesten op het laatste daarmede ophouden, doordien de lastdieren wegens gebrek aan voeder niet langer werken konden, en men er geene rekening by vond hoe het Amerik. hooi, waarvoor men 5 ct. het pond moest betalen, te voeren. Op vele plantages heeft men groot verlies aan vee geleden (te gevolge van gebrek aan drinkwater en voeder).

Het afgeloopen jaar is dus vooral voor de planters zeer noodlottig geweest. Door de geheele uitdrijving van den maisoogst en aanhoudende droogte, hebben de plantages niets opgebracht; de planters hebben het geheele jaar door mais tegen hooge pryzen moeten koop en hunne slaven te onderhouden. Door de droogte is, wel is waar, in dit jaar veel zout gewonnen, doch de verkoop daarvan was in 1857 en tot in de tweede helft van 1858 niets beduidend en dan nog tegen zeer lage pryzen. In de laatste maanden van het jaar zyn eenige vaartuigen aangekomen om zout voor Cuba, Porto Rico en de Ver. Staten van Amerika te laden; de prijs van het zout is echter daardoor niet verbeterd.

Ten gevolge van ongenoegzame regens in het regenseizoen zullen er op zeer weinige plantages weinig mais gewonnen worden. De vooruitsigten der planters zyn dus uiterst bedroevend; meest allen zullen even als in het afgelopen jaar mais moeten koop voor het onderhoud der bevolking op de plantages, en zy zullen geen vee hebben om te verkoopen, want het grootste gedeelte er van is in de laatste twee jaren omgekomen.

De toestand van den handel was ook niet gunstig in het afgelopen jaar. In de laatste twee jaren was de oogst van stapelproducten aan de overkust minder dan middelmatig, dit heeft nadeelig gewerkt op onze handelsovertrekkingen met dat land; ook heeft de algemeene volksomstand in Venezuela, op den 5 Maart, onschuldig gelukkig in weinige dagen onder bloedvergieten ten einde gebracht, in de eerste maanden na de vestiging der voorloopige regering eenige stemming in den handel veroorzaakt. Verlyden is het dehalve te vernemen dat de eerste verkiezingen met een andere hoedanigheid voortgezet zullen dit jaar zeer gunstig zal zyn, dat het land by voortdurende rust en vrede geniet.

In de laatste maanden van het jaar is er veel afzet geweest van Curaçosche strakboorden in Nieuw York, stichtende tegen lage pryzen, waarbij geen wissel werd gemaakt, mede kan welte zeyen dat de bevolking, die gedurende langere tyd met het maken van strochouders hun dagelijks brood kunnen verdienen.

Door de verandering van het bestuur met het gouvernement van Venezuela wegen de zaak van Coro en het eiland Aves, kan men de hoop koesteren dat de handelsbetrekking met die provincie wederom volkomen zal hersteld en versterkt worden.

Het bedroevend de vooruitsigten ook met betrekking tot den veehandel den vee niet verkocht, maar kan het land veranderen, dit verandering wy van harte...

Met de aankomst van vaartuigen van de overkust verspreiden wy den Grooten Fluas op den 31 December 1858 te Bonaire, Caball, aangekomen op den 5 dater, stas Valentijn...

